

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVI, številka 619 datum 5. 2. 2023

KULTURA – OBRAZ NARODA, Vir: SEBI IN TEBI

Slovenci praznujemo Prešernov dan kot svoj kulturni praznik. Slovenci smo se »v krvavem evropskem trebuhu obdržali 1500 let brez države« pred vsem zaradi lastne kulture. Preživeli smo na tem prostoru, čeprav so nas stiskali od vseh strani in z odvzemanjem zemlje krčili naš življenjski prostor. Slovensko ljudstvo se je zagrizlo v svojo zemljo ... jo prekopalo in močilo z znojem in krvjo, da je zrastel kruh ... se zateklo v revne kmečke domove in revne vaške cerkve, v katerih Gospod ravno tako rad prebiva kot v mogočnih katedralah.

»V hudih časih, prepuščeni sami sebi, so bili naši predniki prepričani, da je le pri Bogu gnada, da je varno pod Marijinim plaščem.«

Bog je blagoslovil našo zemljo. Nemara je blagoslov že v tem, da smo sploh obstali na tem prepihu. To pa je upanje tudi za naprej. Obdržali se ne bomo z vojskovanjem, temveč **s srčno kulturo**. Med nas se mora vrniti **moralno življenje, odgovornost, poštenost, pravičnost, delavnost, strpnost, prijateljstvo** ... Tako bi mogli oplemenititi vse, kar imamo na tej naši ljubi zemlji lepega in vrednega že od zdavnaj. Imamo svoj jezik in celo dragocene posebnosti v njem ... Imeli smo pesnike in pisatelje, ki so z umetniško besedo ustvarjali zgodovino naše kulture. Prav na to nas je papež sv. Janez Pavel II. leta 1996 spomnil, da smo namreč skozi stoletja **ohranili svojo samobitnost samo s pomočjo jezika in kulture**, ki so jo gojili slovenski rodovi v preteklosti.

»V slovenščini je shranjena vsa skrb in gorečnost naših reformatorjev, ves up in strah Prešernov, vsa šegavost mladega Levstika in gorečnost njegovih poznejših let, eleganca Stritarjeva, otožnost Gregorčičeva, borbenost in tišina Cankarjeva, jecljanje Aleksandrova, melidioznost Kettejeva ...«

Kako naprej? Izraelci so vedeli, da je njihov obstoj odvisen od izpolnjevanja Postave. V tem smislu lahko razumemo tudi Prešernovo prošnjo:

**»Bog našo nam deželo
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je,
sinov sloveče matere.«**

Pon., 6. 2. Pavel Miki	Ob 17. uri za + Andreja Gregla – <i>po maši</i> srečanje članov ribniškega ŽPS-ta
Tor., 7. 2. Koleta	Ob 17. uri za + Jožefa Ovčarja
Sre., 8. 2. Hieronim Emiliani	PREŠERNOV DAN SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK <hr/> Doma ni daritve – sv. maše!
Čet., 9. 2. Apolonija	Ob 17. uri za + Ivanko in Feliksa Helbla
Pet., 10. 2. Sholastika	Ob 17. uri za + Tomaža Miheliča
Sob., 11. 2. Lurška Mati Božja	Svetovni dan bolnikov Ob 17. uri za vse + Bizjakove - <i>po maši</i> srečanje staršev in prvoobhajancev
Ned., 12. 2. 6. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Draga Mravljaka</i>

RESNIČNI NAPREDEK

Blagostanje in sreča ne padeta kar z neba.

Blagostanje lahko raste iz trdega dela, toda sreča raste samo in izključno iz srca,
iz dobrote in prijaznosti.

Resnični napredek se ne rojeva z vedno boljšo komunikacijsko tehniko,
vedno boljšo biotehnologijo, gensko in medicinsko tehnologijo, ampak tako,
da ljudje našega sveta postajajo boljši, prijaznejši in srečnejši.

Brez ljubezni do bližnjega kultura nima nobenega smisla.

Brez ljubezni do bližnjega tudi v tem letu ne bomo drugačni
kot dobro oblečeni barbari.

Iztrgajmo to novo leto krempljem egoizma.

Naj postane ljubezen do bližnjega moda novega leta. Po.: P. Bosmans, Živi vsak dan

Pon., 13. 2. Jordan Saški	Ob 17. uri za + Marijo Žigart
Tor., 14. 2. Valentin	Ob 17. uri za + Hildo Mihelič
Sre., 15. 2. Klavdij	Ob 8. uri Po namenu darovalca
Čet., 16. 2. Julijana	Ob 17. uri za + Janeza Miklavca
Pet., 17. 2. Sedem us. servitov	Ob 17. uri za + Alojzijo, Jožefa in Alojza Ladineka
Sob., 18. 2. Marijin spomin	Ob 17. uri za + Alojzija – Slavka Ladineka - <i>po maši</i> srečanje staršev in pripravnikov na sv. birmo
Ned., 19. 2. 7. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za žive in + župljane <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Jožefa Kovača</i>

Sveti oče Benedikt XVI. / ... / Prosi me, naj ti označim papeža Benedikta XVI. s tremi prisposodobami in ti bom napisal: **brodar, krmar, kipar** ...

Brodar. Ne morem in ne smem zanikati svojega začudenja in neodobravanja, ko sem 19. aprila 2005, sredi Beneške lagune, med eno izmed popoldanskih lekcij, slišal razglas kardinala proto-diakona, da je namreč kardinalski zbor izvolil kardinala Josepha Ratzingerja za pastirja rimske Cerkve in Petrovega naslednika. Takrat sem nekoliko podvomil, da Cerkev vodi Sveti Duh. Pravzaprav dvom ni bil usmerjen v prisotnost Duha, pač pa sem bil razočaran nad kardinali, ker (*po mojem mnenju*) naj ne bi prisluhnili Njegovim navdihom. Ko danes govorimo, da je v Cerkvi nekaj narobe (*posebno med laiki*), mislimo prav na to: **da ne dovolimo Svetemu Duhu njegovega prešinjanja naših src in posledično ne ubiramo prave ekleziološke poti.** Šele kasneje, med pontifikatom, sem moral priznati, da je bil prav **papež Benedikt najprimernejši kristjan za prebroditev Cerkve z brega sv. Janeza Pavla II. na breg papeža Franciška.** Zapuščina poljskega papeža je bila tako obilna in zapletena, navznoter in navzven, da ji ni mogel vsak biti kos. Milina in ponižnost papeža Benedikta (*ki ju je izpričal 11. februarja 2013*) sta to zmogli.

Krmar. Ko je prevzel krmilo Cerkve in sprejel nase težo tistega križa, pred katerim smo še zadnjič videli obraz Janeza Pavla II., na veliki petek 2013, se je dobro zavedal, da ni on pastir Božjega ljudstva, a le namestnik, predstavnik, voditelj koordinacije. Dne 24. aprila 2005, ko je javno sprejel petrinsko službo in prvič nagovoril cerkveno občestvo, so

mu prebrali Janezov evangeljski odlomek: **“Simon, ali me ljubiš? Pasi moje ovce.”** Benedikt XVI. ni pasel svojih ovc in jim ni gospodoval, ker je le sprejel službo pastirja, ne pa posestnika. **Pasel je Jezusovo čredo.** Svoje naloge ni sprejel površno, hladno, neobčutljivo, pač pa je **z umom in duhom branil jagnjeta pred volkovi.** Slavni nagovor na regensburški univerzi, leto po izvolitvi, je le eden izmed primerov trdnega in zavestnega vodstva, ko je skušal razložiti poslušalstvu, da **krščanstvo (skupaj z ostalima monoteističnima verstvoma) ni poduhovljenost, spiritualizem, pač pa išče hrano v duhovnosti.** In ni izven sveta ali proti njemu, pač pa v skladu z razumom in njegovo uporabo. Jezusov stil življenja ni odtujitev od sveta, pač pa produkt mišljenjskega razglabljanja, ki modrega človeka pripelje do le enega cilja: **da je nad nami višje bitje, ki mu verniki vseh kultur pravimo Bog, Stvarnik.**

Kipar. Joseph Ratzinger se je rodil v preprosti družini na južnem Bavarskem. Alpe niso delile nemškega in avstrijskega sveta, ampak so ga povezovale, zlasti preko znanosti, umetnosti in kulture. Morda je prav bližina Solnograda duhovno vplivala na malega Josepha, da se je prepustil glasbi in sprejel velikega Mozarta za svojega klavirskega spremljevalca. Ljubezen do klasične glasbe ga je pripeljala tudi do F. Schuberta in postal mu je podoben. **Veliki dunajski mojster namreč ni mogel dokončati svoje osme, zadnje simfonije, zato jo imenujemo tudi *Unvollendete, Nedokončana.* Ali je papež Benedikt XVI. dokončal in dopolnil svoje delo? Ne!** In to ne po lastni izbiri ali zaradi svoje nesposobnosti, pač pa ker je **vsak teolog podoben kiparju. Sikstinski umetnik Michelangelo nam nudi modro definicijo o klesarju: ne ustvarja, torej ne upodablja ali si izmišlja podobe, pač pa jo išče v kamniti gmoti tako, da jo izlušči iz nje, košček za koščkom.** Odlična prispevka za teologa. Bogoslovec (*to je pravi slovenski izraz za teologa – človek, ki išče, odkriva, spoznava Boga*) ne piše samovoljno božjih resnic, jih ne ustvarja ali nadgrajuje. Tomaževa *Summa Theologica* ni izsledek teologove intuicije lastnega raziskovalnega dela in produkt njegove razumnosti! **Vsa teologija je izluščenje resnice o Bogu, ki je že dana in popolna, ki ji ni treba ničesar dodajati ne odvzemati. Ker pa je Bog tako perfektno bitje, da edini spada v kategorijo neskončnosti in večnosti, ga človek ne more nikoli dokončno spoznati.** Vsak teolog, med *“klesanjem”*, pripomore k bolj natančnemu pogledu na resnico o Bogu, prof. Ratzinger je bil eden izmed mnogih. Da, če ga primerjamo z drugimi, mu moramo priznati **večjo spretnost pri uporabi kladiva (razum), dleta (Božja beseda), orlovega bistrega pogleda (vera in zaupanje v Duha) ... a tudi njegov opus je ostal nedokončan, *Unvollendete*, ker popolne resnice ni utegnil izklesati na zemlji, vse do 31. decembra 2022, ko je zatisnil oči v končnem prostoru in omejenem času ter dokončno in povsem spoznal Resnico v večnosti in neskončnosti.**

Piše: Karel Bolčina